Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 42

bijdrage tot de kosten 0,60 € - april 2014

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

De stem van de werkende mensen laten doorklinken

In dit nummer:

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Kapitalisme is crisis

Geen wonder dat het niet werkt

De cijfers tonen het duidelijk: de schuldenlast van de werkers vertoont een explosieve groei. Ze zijn voortaan meer dan 6,2 miljoen om te hebben geleend (tegen 4,9 in 2009) waaronder 344 000 wanbetalers. Steeds meer kredieten worden voor de consumptie geopend, terwijl steeds meer huishoudens het moeilijk hebben om hun woningkrediet af te betalen. "Het herstel"? Op krediet... tot de volgende krach!

En dit is hoe absurd onze maatschappij is: een arbeider die zijn hele leven werkt om wagens te maken moet voor jaren schulden maken om er één te kopen. De metselaar betaalt zijn hele leven de huur om in een huis te wonen dat zonder zijn werk niet zou hebben bestaan...

De absurditeit van het kapitalisme

Patronale vergoedingen stijgen

In 2013 hebben de leiders van de grootste Belgische bedrijven hun vergoedingen gemiddeld met 11% zien stijgen. Ze hebben gemiddeld 2,2 miljoen euro voor dit jaar gekregen.

En ze hebben inderdaad veel inspanningen gedaan... om de lonen te verlagen, om te ontslaan en om de werkers uit te buiten...

Menseneter

Voor 2013 staat de Belgische miljardair Albert Frère met een fortuin van 4,9 miljard in de lijst van de 500 rijkste mensen ter wereld. Het is 1,3 miljard meer dan in 2012, wat het equivalent is van het jaarlijkse bruto loon van 28.000 arbeiders...

De « heer Mittal» van Brazilië is een parasiet van bij ons

In 2005 heeft de Belgische miljardair Albert Frère het Amerikaanse oliebedrijf Pasadena Refining System voor 42,5 miljoen dollar gekocht.

Een jaar later, in 2006, verkochte hij 50% ervan aan het Braziliaanse openbare oliebedrijf Petrobras voor 360 miljoen. Winst: meer dan 330 miljoen!

En in 2008 heeft hij gebruik gemaakt van een clausule van het contract met Petrobras die die laatste verplicht de overblijvende 50% te kopen op het moment dat Frère het wil. Zo heeft Petrobras 820,5 miljoen moeten uitgeven om de rest van het bedrijf te verkrijgen. Winst: meer dan 800 miljoen!

In Brazilië is deze verachtelijke "deal" vandaag bekend geworden en veroorzaakt die woede bij de bevolking die dan zal moeten betalen voor een zaak die Frère heeft verrijkt met meer dan 1,1 miljard euro zonder geen enkele rijkdom te hebben gecreëerd.

Men moet zeggen dat zoiets gewoonlijk is voor Frère: het is door in de jaren 70 en 80 de Belgische Staat en het Waalse Gewest op dezelfde manier te hebben leeggepompt dat hij zijn fortuin heeft gebouwd...

Wie zijn we

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes,
zonder andere vermelding
naar contact@arbeidersstrijd.be,
of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

http://www.arbeidersstrijd.be

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :
IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1
met vermelding : abonnement SvdA
(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Tegen de vechtregeringen van de burgerij, de werkende mensen laten horen!

Na de zeer sterke daling van de stemmen van de Franse PS in de lokale verkiezingen, na de massale onthouding van de PS kiezers en de stijging van het Front National van Le Pen, heeft Hollande zijn regering « aangepast ».

Diegenen die in 2012 Hollande hadden gestemd, denkende dat Hollande steeds beter zou zijn dan Sarkozy, of ten minste dat hij niet slechter kon zijn, zijn teleurgesteld. Ja, de regering van Hollande is slechter geweest, want de evolutie van de crisis en de wil van het patronaat om de bevolking te doen betalen door te ontslaan, door lonen te verlagen en de bezuinigingspolitiek op te leggen, zijn beslissend geweest in de politiek van de regering.

De PS heeft veel stemmen verloren, maar Hollande zal zijn anti-arbeiderspolitiek doorvoeren, samen met zijn cadeaus aan het patronaat. Hij versnelt deze politiek zelfs, ook al hij weet dat hij daardoor de volgende verkiezingen zou verliezen.

Zijn nieuwe Premier, Manuel Valls, heeft zijn eerste cadeau gegeven : het gaat om 38 miljard die aan het patronaat worden gegeven door de sociale bijdrage af te schaffen die de werkgevers op de minimumlonen betalen. Deze miljarden komen erop naast de 50 miljarden die het patronaat al beloofd werden en ze zullen uitmonden in besparingen in de openbare diensten die nuttig zijn voor de bevolking.

En ook wat de vorm betreft worden diegenen die een buiging naar links van de PS hoopten, teleurgesteld. Valls heeft zich door zijn rechtse houding in de PS onderscheiden door de 35 uren aan te klagen als een blok aan het been van het patronaat. Hij heeft ook de politie en de waterkanonnen gestuurd naar de arbeiders bij PSA Aulnay, bij ArcelorMittal en bij andere bedrijven waar de werkers hun banen verdedigden.

Wat de walgelijke ideeën van extreemrechtse betreft, eerder dan die aan te klagen, neemt Valls die over voor zijn eigen rekening, door over de Roma te zeggen dat « ze zich niet kunnen integreren ». En als minister van binnenlandse zaken heeft hij een echte jacht op Roma georganiseerd om hen massaal uit te wijzen.

De Franse PS stopt even weinig de extreemrechtse als de PS van Di Rupo de N-VA stopt, door de Staatshervorming te maken en de aanval tegen de werklozen die de N-VA eist toe te passen.

De socialisten kunnen altijd zeggen dat een regering met hen altijd beter zal zijn dan met alleen de rechtse partijen, maar wanneer de aandeelhouders van de grote bedrijven beslissen te ontslaan om hun winsten te verhogen, knikken ze ja en vallen ze de werklozen aan.

Wanneer het patronaat loonverlagingen eist, doen ze het direct. Wanneer de bankiers die speculeren om redding vragen, vinden ze de nodige miljarden. Daardoor zetten ze de Staat diep in de schulden en verplichten ze de bevolking om terug te betalen. Eigenlijk, als het in het voordeel van de kapitalistische klasse is, zijn de ministers van de PS klaar om de programma's van de rechtse en extreemrechtse toe te passen.

Hollande, Di Rupo, zoals alle andere socialistische leiders, vullen hun taak van trouwe dienaars van de belangen van de kapitalistische klasse. Want voor hen is er geen alternatief dan het kapitalisme, en er is geen sprake om de kapitalistische belangen aan te tasten. Ze zien liever de extreemrechtse stromingen zich ontwikkelen en nemen ze zelfs liever hun ideeën over, eerder dan de werkers het hoofd zien opheffen en de macht van de burgerij bestrijden.

Zo is het dan stemmen op de socialisten het niet mogelijk maakt voor de werkers om hun toestand te verbeteren, niet eerder dan op geen enkele regeringspartij, of het nu over de christenen, liberalen, nationalisten gaat.

Om elke werkers werk en loon te geven waarvan hij kan leven moet men van de winsten van de burgerij nemen. Om de kapitalisten tegen te houden te ontslaan, te speculeren, de rijkdom verspillen, moeten de werkers hun controle opleggen op de boekhouding van de banken en van de bedrijven

Tegen de regeringen van de burgerij, die van alle kleuren zijn, moet men de oppositie van de werkende mensen voorbereiden. En hiervoor moeten de werkers met de ideeën van de klassenstrijd hervatten waaraan de leiders van de socialistische partijen al één eeuw de rug hebben toegekeerd. De werkers moeten met de ideeën van de eerste socialistische militanten hervatten: zij dachten niet dat de socialisten als rol hadden de Staat te beheren, zij wilden de Staat omverwerpen zodat de arbeidersklasse een nieuwe maatschappij zouden bouwen op basis van solidariteit en gemeenschappelijk goed, en niet op basis van concurrentie en uitbuiting.

Belgacom: lonen en banen moeten voor de winsten komen!

630 miljoen euro winst voor Belgacom in 2013!

De "kost" van het personeel nog verminderen: dit is het plan van de nieuwe bazin Dominique Leroy.

De 15.000 werkers van Belgacom kosten niet: zij zijn het die het bedrijf doen draaien; de dividenden die de aandeelhouders krijgen, die "kosten".

Werkers aller landen, verenigt U!

Dominique Leroy, CEO van Belgacom, zegt dat ze inspiratie haalt bij de buurlanden waar de "loonkosten" slechts 24% van het omzetcijfer bedragen, tegen 33% bij Belgacom. Dit is haar rechtvaardiging om banen te schrappen.

Maar deze concurrentie kent geen limiet: in Duitsland kondigt Deutsche Telekom het schrappen van 4 900 posten binnen de 2 jaar aan. De bedrijfsleiders hebben allemaal dezelfde recepten: het personeel verminderen, de ritmes verharden, om de winsten te verhogen … tot de volgende – en ergere – crisis!

Tegenover de patroons van de hele wereld hebben de werkers dezelfde belangen!

Het Waalse Gewest betaalt de lonen voor ArcelorMittal en andere bedrijven

Ontslagen bij ArcelorMittal? Niet erg, de Waalse regering zal voor 20 miljoen per jaar een groepering patroons financieren: "Udil.be". 200 werkers die door ArcelorMittal zijn ontslagen zullen in deze structuur komen waar "ze opgeleid en dan gehuurd zullen worden aan bedrijven". Welke? Awel, die van de groepering patroons natuurlijk, waaronder men de FN, Techspace Aero, Margotteaux vindt, of nog... ArcelorMittal! Dit is niets anders dan een extra vorm van subsidie voor de ontslagers!

Staking bij het sorteercentrum van Antwerpen X van Bpost

Bpost heeft zich net gevoegd bij de BEL20, de groep van de 20 grootste bedrijven die aan de beurs in Brussel worden genoteerd. Om de aandelen te laten stijgen kennen de leiders alleen één recept: steeds meer doen met minder werkers.

In het postsorteercentrum Antwerpen X is de druk zo hoog geworden dat de werkers op 21 maart met een staking van 24 uur hebben gereageerd. Bij de postbodes is de koers van de aandeelhouders aan het dalen...

De Europese betoging van 4 april in Brussel

Op 4 april zijn ongeveer 40.000 syndicale betogers uit 21 landen in Europa gekomen om in Brussel tegen de bezuinigingspolitiek te betogen.

Het is zo dat de regeringen overal in Europa een min of meer harde bezuinigingspolitiek toepassen, die als gevolg hebben de aanval op de lonen en op de pensioenen, besparingsplannen in de sociale budgetten, in de gezondheid en die eigenlijk alle openbare diensten aan het vernietigen zijn.

Deze bezuinigingspolitiek die als een « antwoord » op de economische crisis wordt voorgesteld heeft tot nu toe het mogelijk gemaakt voor de banken en voor het geheel van de kapitalisten de crisis zonder geen enkel probleem door te maken, en zelfs door nog tegelijk extra winsten bij te maken. Voor de 400 miljoen Europese werkers, werklozen en gepensioneerden is het sinds 2008 aanval na aanval tegen hun werk- en leefomstandigheden.

Het is dus wel een minimum om een betoging voor de werkers van alle Europese landen te organiseren tegen de besparingsplannen die hun regeringen hen opleggen om de banken, de kapitalisten en hun aandeelhouders te redden. De werkloosheid, de lage lonen, de ineenstorting van de koopkracht, de verslechtering van de openbare diensten en van de sociale prestatie, dat allemaal is een bewuste keuze van alle regeringen om enorm grote besparingen te doen die door het kapitalistische systeem worden geëist om zijn winsten te behouden. En de arbeidersklasse zou inderdaad zich moeten verenigen over de grenzen om haar gemeenschappelijke vijand te bestrijden, nl. het grote patronaat.

Maar wat kan gezegd worden over de organisators? Het zijn syndicale centrales die banden hebben met de reformistische partijen die nu, gisteren of morgen aan de macht zijn. Die syndicale centrales roepen tot zo'n vereniging op zonder ervoor te zorgen een echte mobilisatie van de werkers voor te bereiden, noch op Europees niveau, noch in de verschillende landen zelf: in Frankrijk, Duitsland, Italië, België, …

Voor hen is zo'n betoging alleen een voorwendsel om hun opgeven tegenover de politici van de burgerij te maskeren. Want de syndicale directies steunen meestal de regeringen, zoals hier in België waar de

Johnson Controls in Gent: de staking loont

Juist na het bezoek van het Chinese Staatshoofd Xi Jinping is de Volvo fabriek in Gent gedurende één dag verlamd door een staking bij Johnson Control. De werkers hebben het werk neergelegd om tegen de werklast te protesteren.

De directie heeft geen tweede dag staking willen riskeren en heeft liever toegevingen willen doen.

De staking bij Lanxess gaat door

De werkers van de chemiefabriek Lanxess in Zwijndrecht staken al één maand om zich tegen een nieuwe cao te verzetten die minder voordelig is voor de werkers.

Nu hebben ze een extra reden om de staking door te voeren, want de directie heeft de sluiting van de fabriek in het kader van een herstructurering aangekondigd.

Tegenover de patronale aanval bij Lanxess en elders moet men wensen dat de wil om te staken van de werkers verspreidt in de industriële zone, zoals de geuren van de fabriek het gewoon doen, en zelfs verder.

regering van Di Rupo het grootste bezuinigingsplan sinds de oorlog heeft kunnen voeren, zonder de kleinste syndicale mobilisatie te moeten trotseren.

En inderdaad heeft Anne Demelenne, de voorzitster van het ABVV, niets beters gevonden dan oproepen tot het stemmen op een « bocht naar links » voor 25 mei. En iedereen heeft begrepen dat dit een oproep was tot het stemmen op de PS, waartoe ze verbonden is.

Maar de werkers kunnen geen verandering verwachten van de socialistische partijen, deze partijen die met Blair in Groot-Brittannië, Schröder in Duitsland, Hollande in Frankrijk en Di Rupo in België bezig zijn met de ontmanteling van de sociale verworvenheden die in het verleden met de strijd zijn verkregen... en dit ontmantelingswerk doen ze des te gemakkelijker dat ze op de medeplichtigheid van de syndicale directies kunnen rekenen.

De kracht van de werkers zit niet in hun stembriefjes, wel in hun strijd. En in het bewust van hun gemeenschappelijke belangen, niet alleen op niveau van een land, maar ten minste op niveau van het continent. Maar het is niet op de initiatiefnemers van de betoging van 4 april dat men moet rekenen om dit bewust te ontwikkelen en om de nodige strijd te organiseren.

Audi / VW - Vorst

De syndicale leiders spreken als patroons

De syndicale vertegenwoordigers hebben zich in de pers verheugd over de aankondiging van de directie om de Q3 in Brussel te laten monteren in plaats van de A1 die dan vanaf 2016 in Spanje zou gemaakt worden, omdater dan een groter werkvolume zou komen.

Men ziet goed dat ze niet vaak bij de ketting komen. Want wat wij nodig hebben is zeker geen extra werk, maar wel meer loon en meer aanwervingen.

Durobor - Zinnik

We gaan niet meehuilen

Om de afschaffing van de premie van 100€ te rechtvaardigen stelt de directie zich aan op het thema: “de verkoop is niet goed”. Maar dit argument is voor ons niet aanvaardbaar, want ze spelen niet open kaart. De directie weet op de centjes na wat we verdienen, het tegendeel is helemaal niet waar. Hoeveel subsidie heeft ze in Wallonië, in Vlaanderen, of nog in Frankrijk gekregen? Hoeveel winsten zijn in de dividenden opgegaan? En hoeveel in de interesten van de banken? Zolang deze gegevens niet openbaar zullen zijn, kan men alleen veronderstellen dat de directie geen belang heeft in het zeggen van de waarheid.

Ze neemt ons de 100€? Dat ze maar haar voorwendsels voor zich houdt, we betalen daar onze factuur niet mee.

Hun maatschappij

Een gek systeem

Een wetsontwerp over de opname van mensen met psychiatrische stoornissen wordt nu bekeken in een parlementscommissie na door de Senaat te zijn goedgekeurd.

Die voorziet onder anderen een financiële deelname van de opgenomen personen met de mogelijkheid om hun eigendom in beslag te nemen.

Juist toevallig komt deze wet op het moment dat Sodexho het beheerscontract van het nieuwe forensische psychiatrische centrum in Gent verkrijgt. In plaats van 10 verzorgers per 10 patiënten met zware stoornissen voorziet Sodexho er maar 7, wat hem mogelijk heeft gemaakt een goedkopere contract aan te bieden en tegelijk toch winst te maken.

In het kapitalisme zijn het niet de opgenomen patiënten die gek zijn... wel diegenen die beheren.

Vampiers

Hepatitis C is een chronische ziekte die 150 miljoen mensen in de wereld treft, waaronder bijna 80 000 in België. Gelukkig heeft het wetenschappelijke onderzoek een tegen 95% efficiënt geneesmiddel uitgevonden.

Ongelukkig gebeurt dit onder het kapitalisme. De farmaceutische firma's die de patenten bezitten hebben de prijs van de behandeling vastgelegd rond 60 000 € voor landen zoals de V.S. en België... voor een productiekost die tussen 50 à 100 € wordt geschat!

De epidemie van hepatitis C moet nog uitgeroeid worden. Kapitalisme ook.

Rwanda : onze regeringen zijn de volkerenmoordenaars medeplichtige

20 jaar geleden, op 7 april 1994, begon de genocide van een deel van de Rwandese bevolking. Gedurende een honderdtal dagen zijn meer dan 800 000 Tutsi's, samen met een zeker aantal Hutu's, vermoord door kogels of kapmessen. Deze massamoord, waarvoor een deel van de bevolking tegen een ander deel is bereid, is door de macht van toen, de Hutot Power, georganiseerd.

Maar zoals de huidige president van Rwanda, Paul Kagamé, het heeft herinnerd: «Frankrijk en België waren betrokken bij de politieke voorbereiding van de genocide, en Frankrijk heeft zelfs de organisatie hiervan gesteund ».

Alleen door deze historische waarheden te herinneren heeft de Rwandese president Kagamé verontwaardigde reacties veroorzaakt bij de ministers en de media van deze twee landen. Frankrijk heeft zelfs geweigerd om deel te nemen aan de herdenkingsceremonie.

Maar wat betekent « verantwoordelijkheid in de politieke voorbereiding » van de genocide waarvan Kagamé België beschuldigt ?

Rwanda-Urundi is een oude Duitse kolonie. Na de eerste wereldoorlog is die een tijdje in de handen van België geweest. Tijdens de eerste wereldoorlog die een oorlog was voor het verdelen van de kolonies was Duitsland in de kamp van de overwonnenen en België in die van de overwinnaars...

Maar de Belgen, niet meer dan de Duitsers, gingen niet hiernaar om de weldaden van de beschaving te brengen : ze gingen hierheen om de natuurlijke rijkdom te plunderen door de bevolkingen te onderwerpen aan dwangarbeid. En om zijn macht op de bevolkingen in de streek te versterken heeft de Belgische koloniale administratie de Hutu-boeren die een meerderheid waren tegen de Tutsi-veehouders gesteld, en hebben de verantwoordelijkheidsposten aan de Tutsi's toevertrouwd.

De koloniserende burgerij heeft op deze manier de bestaande verdelingen van de Afrikaanse maatschappijen gebruikt en verergert om van hen slaven te maken. Steeds volgens het motto : verdeel en heers.

En langs al de recente geschiedenis van dit continent, ondanks de Onafhankelijkheden die in de jaren 1960 werden verkregen, zijn de Westerse kapitalisten al deze verdelingen blijven gebruiken, hebben ze die onderhouden, verergerd. Ten eigen voordeel.

Door de concurrentie tussen de imperialistische mogendheden, tussen België, de V.S., Groot-Britannië, die om de invloed streden in deze streken die stampvol waren met ertsen, verandert de toestand in « ethnische » botsingen, zoals in Rwanda in 1994 : aan de ene kant de Hutu kaste aan de macht die toen door Frnakrijk en België werd gesteund, en aan de andere kant het Rwandees Patriottisch Front (RPF) van Tutsi militanten die door de V.S. gewapend en gefinancierd werd.

In 1990 toen de Tutsi rebellen van het RPF bedreigden met het overmeesteren van de macht, is het het Franse leger met zijn Belgische en Congolese bondgenoten dat hen stopte.

In de jaren nadien vormden de belangrijke mensen en de militaire hoofden van de Hutu kaste aan de macht echte doodseskaders, met de medeplichtigheid van Frankrijk en België, om jacht op de Tutsi's te maken en de leden van de oppositie te vermoorden. De officiële vertegen-woordigers van Frankrijk en België ter plaatse sloten de ogen en gaven de wapens aan de moordenaars.

Toen de moord op president Habyarimana op 6 april 1994 het teken gaf voor de algemene massamoord van de Tutsi's en van de Hutu oppositieleden, hebben de enkele Franse en Belgische troepen die gestuurd waren onder het voorwendsel de Europeanen te beschermen, niets gedaan. Ze hebben de moorden bijgewoond zonder in te grijpen. Het is alleen toen het RPF de overhand bleek te nemen, dat Parijs militair ingreep met de opération Turquoise, niet om de bevolking te redden van de genocide maar om de massamoordenaars een zone aan te bieden om zich terug te trekken.

Mitterand is dood. Maar dit is de historische waarheid waarover de Franse en Belgische leiders liever zwijgen.

Links : een kopermijn
Onder : mijnwerkers

Kroonorde voor de plunderaars

De koning heeft net de namen van diegenen die hij eretekens geeft. In de lijst staat Georges Forrest die "grootofficier in de kroonorde" wordt.

Forrest heeft fortuin gemaakt in de mijnsector in Congo. Het fortuin van Forrest heeft dus te maken met het feit dat dit land, één van de rijkste ter wereld in grondstoffen, steeds verarmt.

Zijn majesteit van wie het fortuin ook van het plunderen van Congo komt, heeft zich niet vergist door één van de zijnen te erkennen.

Vergadering van imperialistische bandieten in Brussel

In de toespraak van Obama in het Paleis van Schone Kunsten was er veel sprake van « democratie » en « vrijheid ». « Waarden » waarvoor onze voorouders (onder wie de grootvader van Obama) zouden gevochten hebben en gestorven zijn op de slagvelden in Europa. Waarden die de jeugd klaar moet zijn opnieuw te verdedigen, heeft hij gewaarschuwd, als ze bedreigd zouden worden... Verwees hij hiermee naar Poetin ?

Oorlog is inderdaad nooit ver te zoeken als deze mensen het hebben over « waarden » en « vrijheid ».

Maar neen, de Amerikaanse soldaten van de tweede wereldoorlog zijn niet dood voor de « vrijheid », niet meer dan die van de eerste voor het vaderland gestorven zijn.

De eerste wereldoorlog ging over het verdelen van de kolonies tussen Duitsland aan de ene kant en Frankrijk en Engeland aan de andere. Het ging over grondstoffen, sappige contracten over het bouwen van spoorwegen, en ook reeds over olie. Wat de tweede wereldoorlog betreft, was het hetzelfde met een nieuwe krachtverhouding. Tientallen miljoenen soldaten en burgers zijn dood, omdat de kapitalistische bandieten het niet eens waren over hoe de buit van de kolonies onder elkaar te verdelen.

Ja, in de tweede wereldoorlog is een deel van de Amerikaanse soldaten in dienst getreden omdat ze geloofden voor de democratie en tegen het fascisme te vechten. Maar deze illusie is verdwenen voor de werkelijkheid van de wereldorde die door het Amerikaanse imperialisme was beheerst, samen met Frankrijk, Groot-Brittannië, België. Een orde die gedwongen werd door atoombommen op Japan, op de Duitse arbeidersssteden die in vuur en vlam gelijk met de grond gemaakt werden, een stortvloed van bommen in Korea en in Vietnam in de jaren 50 en 60, de foltering van het Franse leger in de jaren 60 in Algerije, het moorden op de leiders van de onafhankelijkheidsbeweging in Iran, Congo, Chili. En al de oorlogen die tot nu toe in Afrika nooit zijn gestopt.

De verdediging van de “vrijheid” en de “democratie” van de Europese en Amerikaanse leiders past zich toe op een zeer veranderlijke manier: in Kiev is een oproer onder de leiding van de extreemrechtse tegen een pro-Russische leider een daad van vrijheid en democratie; in de Krim is een referendum waarbij 95% van de bevolking Rusland vrij kiezen, omdat dit hen een minste kwaad lijkt, een schending van het internationale recht... Wat de democratie in Oekraïne betreft, is het de miljardair Porochenko die democratie blijkt te belichamen in de ogen van de V.S. en van de Europese Unie. Zijn programma is reeds geschreven: drastische bezuinigings- en privatiseringsplannen opleggen die in Brussel worden bedacht onder de leiding van de grote kapitalistische groepen.

Neen, Obama zat niet samen met zijn kapitalistische bondgenoten in Europa voor de “doden van de barricaden van het Maidanplein” in Kiev. Het gaat weer over grondstoffen, olie, gas en de verdeling van invloedssferen.

Kunnen het militaire gebarenspelen rond Oekraïne in een oorlog veranderen? Poetin noch de Europese en Amerikaanse leiders willen het voor nu. Maar hun systeem waarbij de grote kapitalistische groepen van een paar landen de helft van de kapitalen en van de technologie in handen hebben, ten nadeel van alle andere volkeren, kan niet werken zonder onderdrukking, zonder militaire kracht, zonder oorlog. De oorlogen en de vernieling waarmee de Europese landen nog vandaag bezig zijn, zijn er een bewijs van: Congo, Afghanistan, Irak, Libië, Mali, Soedan, Centraal-Afrikaanse Republiek, Syrië... Tja, de economische oorlog kan in de pure oorlog veranderen, ook dichtbij ons.

Het is niet voor niets dat de herdenkingen van de eerste wereldoorlog stil zwijgen over de arbeidersbeweging van toen, haar internationalisme en haar verzet tegen de oorlog. Ze willen de revolutionaire golf doen vergeten, die vanuit Rusland vertrokken is en haar miljoenen soldaten aan wie wapens waren gegeven om elkaar te doden, en die zich verbroederden en hun wapens keerden tegen de verantwoordelijken voor de oorlog. Deze revolutie is niet door en door gegaan en heeft Duitsland en de rest van Europa niet bijgewonnen, maar ze heeft de macht van de kapitalisten overal ter wereld doen wankelen en heeft hen verplicht eraan een zeker aantal sociale rechten toe te geven onder anderen in Frankrijk en in België.

Hun kapitalistische systeem is een reus op lemen voeten die voor alles van de miljarden werkers in de wereld afhangt, zelfs om hun vuile oorlogen te voeren. Een kolossale kracht die, wanneer ze bewust zal worden van haar eigen kracht en van haar eigen belangen, eindelijk en voorgoed de mensheid zal halen uit de heerschappij van de bandieten.

Op de agenda :

Bergen : Kom op 20 én 27 april praten : militanten van Arbeidersstrijd zullen aanwezig zijn op de markt in Bergen, op het Nervienneplein

Openbare vergadering
3 mei om 18u,
in café « Aux Brasseurs »,
op Bélianlaan 1, Bergen.

Charleroi : Kom op 4, 11 én 18 mei praten: militanten van Arbeidersstrijd zullen aanwezig zijn op de markt in Charleroi, Paul Janson laan.

Openbare vergadering
17 mei om 18u,
in « La Maison des 8 Heures »,
op het Charles II plein, Charleroi.

Châtelineau : Kom op 10 mei praten op de markt in Châtelineau.

Tot nu toe zijn 630 van de 780 handtekeningen die we verzameld hebben, geldig verklaard door de gemeenten. We kunnen dus op de officiële datum van 26 april onze lijst indienen.

Op 12 april hebben we onze eerste verkiezingsmeeting gehouden in Zinnik. Onze kandidaten hebben ons programma en onze handelwijze voorgesteld, en dit werd gevolgd door een levendig en broederlijk gesprek met de zaal.

Antenne Centre (TV-zender van de regio Bergen-Charleroi) heeft een korte reportage gemaakt die op hun website bekeken kan worden:
http://www.antennecentre.tv//www/elections_2014_pr_sentation_de_la_liste_lutte_ouvri_re_-77677-999-226.html.

Stem en laat op Arbeidersstrijd stemmen!

Deel pamfletten uit!

Vraag ons verkiezingspamflet om het uit te delen in brievenbussen in uw buurt. U kunt ook het van op onze website downloaden. U wenst een poster aan uw raam laten hangen? U moet maar ééns bellen om er te krijgen.

Kom ééns babbelen!

Op ons website www.arbeiderstrijd.be en in pamfletten zult u naargelang de campagne onze dagen van aanwezigheid op de markten van uw stad en de plaatsen en tijden van onze openbare vergaderingen vinden.

Nota: We zijn door ons voorlopig nog beperkt aantal gedwongen maar één lijst in Henegouwen op te stellen. Als u er zin in hebt met ons te praten, bij u thuis een vergadering met een militant van Arbeidersstrijd te organiseren of ons op een andere manier te helpen, kunt u het doen, ook al u niet in Henegouwen woont. Aarzel niet om met ons contact op te nemen!

Misschien met röntgenstralen?

De parlementaire commissie van de economie heeft de overeenkomst mogen bekijken die tussen de Staat en Electrabel (GDF-Suez) werd getekend over de verlenging van de uitbating van de kerncentrales tot 2025.

De Kamerlid van Groen Kristof Calvo heeft het onevenwicht van de overeenkomst bekendgemaakt: Electrabel heeft 60 miljoen euro gekregen aan haalbaarheidsstudies over de verlenging en een clausule voorziet dat de Staat Electrabel (GDF Suez) hoge schadevergoeding zal moeten betalen in het geval die zouden beslissen de kerncentrales te sluiten voor de afgesproken datum.

Het is niet Wathelet, die het contract heeft getekend als Staatssecretaris aan de energie, noch Electrabel, maar Calvo die onder zijn voeten heeft gekregen van André Flahaut, voorzitter van de Kamer, omdat hij de vertrouwelijkheid van het contract aangetast had!

Hoeveel andere soortgelijke contracten zullen de werkers in de muurkasten vinden, wanneer ze eraan zullen beginnen licht te werpen op de rekeningen van de bedrijven?

PS : luister naar mijn woorden, kijk niet naar mijn stemming

Donderdag 27 maart hebben alle PS kamerleden, op één uitzondering na, de wet over de hervorming van de werkloosheid goedgekeurd. Die gaat bijna 55 000 mensen uitsluiten. Tot nu toe berustte inderdaad deze hervorming op een "besluit" van de regering, maar de ministers wensten liever een wet voor "meer juridische zekerheid".

Intussen in debatten op TV leggen Onkelinx, Di Rupo, Magnette uit dat ze vandaag voor het terugtrekken van deze hervorming zijn die ze in 2011 hadden aanvaard omdat ze zogezegd geen keuze hadden!

Een partij met een perfect patronaal profiel

Descheemaecker, die teleurgesteld was zijn job als manager voor de NMBS te hebben verloren ten voordeel van Jo Cornu en die zich dan tevreden moet stellen met de leiding van Brussels Airport, zal kandidaat voor de N-VA worden in de Europese verkiezingen.

In zijn boek dat recentelijk verschenen is geeft hij zijn visie van de NMBS: schrapping van nog 5000 banen (naast de duizenden die hij al geschrapt heeft gedurende de 9 jaar die hij aan het hoofd van het openbare bedrijf gezeten heeft), schrapping van het statuut, een belangrijke verhoging van de tarieven, splitsing in een Vlaamse en een Waalse deel.

Volgens het persbericht van de N-VA past Descheemaecker perfect in hun ondernemersprofiel, onder de patroons die aan het hoofd zitten van de nationalistische partij...

Alvorens te denken op N-VA te stemmen vraagt men liever de mening van een spoorman of een pendelaar...

